

רשומות

ספר החוקים

15 ביוני 1981

1030

ל"ג בסיון התשמ"א

עמוד

302	חוק הפרשנות, התשמ"א-1981
307	חוק לעידוד השקעות הון (תיקון מס' 20), התשמ"א-1981
315	חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 16), התשמ"א-1981
317	חוק הגנת השכר (תיקון מס' 15), התשמ"א-1981
320	תיקון טעויות בחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א-1981

חוק הפרשנות, התשמ"א-1981 *

פרק א': תחולה

1. חוק זה יחול לגבי כל חיקוק והוראת מינהל, אף אם ניתנו לפני תחילתו, אם אין הוראה אחרת לענין הנדון ואם אין בענין הנדון או בהקשרו דבר שאינו מתיישב עם חוק זה; אולם על מלים וביטויים שבחיקוקים והוראות מינהל שניתנו לפני תחילת חוק זה לא יחול סעיף 3 אלא יוסיפו לחול ההגדרות שבסעיף 1 לפקודת הפרשנות.

תחולת החוק וביטוייה

2. מונח שהוגדר בחיקוק — משמעו כהגדרתו, והגדרה זו תחול גם על תקנות שהותקנו לפי אותו חיקוק, וכל צורה דקדוקית הנגזרת מהמונח תתפרש לפי אותה משמעות, הכל אם אין הוראה אחרת לענין הנדון ואם אין בענין הנדון או בהקשרו דבר שאינו מתיישב עם אותה הגדרה.

תחולת הגדרות שבחיקוק

פרק ב': פירוש מלים וביטויים

3. המלים והביטויים הבאים להלן — משמעותם כמפורש בצידם: "בכתב" — לרבות בכל דרך אחרת של הצגת אותיות, ספרות או סימנים בצורה הנראית לעין או הניתנת לפענוח הזוהי;

משמעותם של מלים וביטויים

"דין" — כל אחד מאלה:

(1) חיקוק;

(2) דינים דתיים — בין שבעל פה ובין שבכתב — כפי תקפם במדינה;

(3) (א) אקט של הפרלמנט הבריטי או דבר המלך במועצתו או חלק מהם, או תקנות לפיהם, ודיני המשפט המקובל ועקרוני היושר של אנגליה, כפי תקפם במדינה;

(ב) דינים עותמאניים כפי תקפם במדינה;

"הוראת מינהל" — הוראה או מינוי — לרבות הודעה, מודעה, רשיון, היתר וכיוצא באלה — שניתנו בכתב מכוח חוק ואינם בני-פעל תחיקתי;

"הפרה", לענין דרישה או הוראה — אף אי-קיומה במשמע;

"חוק" — חוק של הכנסת או פקודה;

"חטא" — עבירה שענשה מאסר לא יותר מחודש אחד, ואם ענשה קנס בלבד — לא יותר ממאתיים שקלים;

"חיקוק" — חוק או תקנה;

"חלוט", לענין פסק דין או החלטה של בית משפט — שאין עליהם עוד ערעור או ערר או השגה כיוצא בהם;

"יום" — תקופה מהצות הלילה עד הצות הלילה שלאחריו;

* נתקבל בכנסת ביום ט"ז באייר התשמ"א (20 במאי 1981); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1456, התשמ"א, עמ' 228.
1 דיני מדינת ישראל, גוסת חדש 1, עמ' 2.

"מחוז" — אחד המחוזות המינהליים ששטח המדינה מחולק להם בידי הממשלה על פי חוק;

"מיטלטלין" או "טובין" — נכסים מוחשיים שאינם מקרקעין;

"מימי הופין" — רצועת ים פתוח לאורך חופי המדינה, ברוחב ששה מילים מנקודת שפל המים שבחוף;

"מקרקעין" — קרקע, כל הבנוי עליה והנטוע בה וכל דבר אחר המחובר אליה חיבור של קבע, זולת מחוברים הניתנים להפרדה;

"נציג היועץ המשפטי לממשלה" או "בא כוח היועץ המשפטי לממשלה" — פרקליט בפרקליטות המדינה על שלוחותיה או מי שהיועץ המשפטי לממשלה הסמיכו להיות נציגו או באיכוחו;

"נקבע" — נקבע בהיקף שבו מצוי ביטוי זה או בתקנות שניתנו לפיו;

"עוון" — עבירה שענשה מאסר יותר מחודש ולא יותר משלוש שנים, ואם ענשה קנס בלבד — יותר ממאתיים שקלים;

"פשע" — עבירה שענשה מוות או מאסר יותר משלוש שנים;

"פקודה" — פקודה שניתנה לפני הקמת המדינה או פקודה של מועצת המדינה הזמנית; "קונסול" או "נציג קונסולרי" — קונסול כללי, קונסול, סגן קונסול וכל המוסמך למלא תפקידו של אחד מאלה, וכן סוכן קונסולרי;

"רשות מקומית" — עיריה, מועצה מקומית, ועד מקומי או איגוד ערים;

"שנה" ו"חודש" — לפי הלוח הגריגוריאני, ואם צויינה תחילת תקופתם או סופה לפי הלוח העברי בלבד — לפי הלוח העברי;

"שנת כספים" — תקופה מאחד באפריל של שנה פלונית עד שלושים ואחד במרס של השנה שלאחריה;

"תאגיד" — גוף משפטי, כשר לחיובים, לזכויות ולפעולות משפטיות;

"תפשיה", לענין מקרקעין — לרבות השימוש, ההחזקה או ההנאה שלא כעובד או כפקיד בלבד או לשם השגחה או שמירה בלבד;

"תצהיר" — הצהרה בכתב שניתנה ואומתה באחת הדרכים הקבועות לכך בהיקף; "תקנה" — הוראה שניתנה מכוח חוק והיא בת־פעל תחיקתי.

4. מקום שמדובר באדם — אף חבר־בני־אדם במשמע, בין שהוא תאגיד ובין שאינו תאגיד.

5. האמור בלשון יחיד — אף לשון רבים במשמע, וכן להיפך.

6. האמור בלשון זכר — אף לשון נקבה במשמע, וכן להיפך.

7. המלים "או", "אחר" או ביטוי דומה להן — להבדיל מן המפורט שלפניהן הן באות ולא להקיש לן, זולת אם יש עמן המלים "דומה" או "כיוצא בזה" או ביטוי אחר שמשמעו היקש.

8. הביטוי "עד..." לענין זמן או לענין מובאה — משמעו עד ועד בכלל. "עד..."
9. הביטוי "לפי", לענין חיקוק פלוני, או ביטוי כיוצא בו — משמעו גם לפי תקנות שהותקנו מכוחו של החיקוק. "לפי"
10. (א) מקום שנקבעה תקופה קצובה במספר ימים או שבועות מיום פלוני, אותו יום לא יבוא במנין.
(ב) תקופה קצובה במספר חדשים או שנים לאחרי אירוע פלוני תסתיים בחדשה האחרון ביום שמספרו בחדש כמספר יום האירוע, ואם היה החודש חסר אותו יום — ביום האחרון של החודש.
(ג) במנין ימי תקופה יבואו גם ימי מגוהה, פגרה או שבתון שעל פי חיקוק, זולת אם הם הימים האחרונים שבתקופה. תקופות

פרק ג': פירוש הסמכות

11. הסמכה או חיוב לעשות דבר, בלי קביעת זמן לעשייתו — משמעם שיש סמכות או חובה לעשותו במהירות הראויה ולחזור ולעשותו מזמן לזמן ככל הנדרש לפי הנסיבות. מקום שלא נקבע זמן
12. הסמכה ליתן פטור, הקלה, הגנה וכיוצא באלה — משמעה הסמכה ליתן אותם אף במקצת או בתנאים. סמכות לפטור
13. (א) מקום שניתנה סמכות למנות אדם, להסמיכו או להטיל עליו חובה — מותר לעשות כן בנקיבת שמו או בנקיבת שם משרתו.
(ב) מינוי אדם, הסמכתו או הטלת חובה עליו בנקיבת שם משרתו בלבד — משמעם מינוי, הסמכה או חיוב של מי שממלא את המשרה מזמן לזמן. מינוי והסמכה — כיצד
14. הסמכה לעשות מינוי — משמעה גם הסמכה להתלות את תקפו, לבטלו, לפטר את מי שנחמנה או להשעותו מתפקידו. סמכות מינוי
15. הסמכה להתקין תקנות או ליתן הוראת מינהל — משמעה גם הסמכה לחקון, לשנותן, להתלותן או לבטלן בדרך שהותקנו התקנות או ניתנה ההוראה. סמכות החקנה
16. הסמכה למנות גוף של מספר חברים — משמעה גם הסמכה למנות לו יושב ראש ולמנות ממלא מקום לכל חבר שלו. סמכות מינוי גוף
17. (א) הסמכה לעשות דבר או לדון בענין פלוני או להכריע בו — משמעה גם הסמכה לקבוע נוהל עבודה וסדרי דיונים ככל שאלה לא נקבעו בחיקוק.
(ב) הסמכה לעשות דבר או לכפות עשייתו — משמעה גם מתן סמכויות עזר הדרושות לכך במידה המתקבלת על הדעת. סמכויות עזר
18. הסמכה לדון ולהכריע בערר או בהשגה אחרת על החלטה של רשות — משמעה גם הסמכה לאשר את ההחלטה בשינויים או בלא שינוי, לבטלה ולהחליט החלטה אחרת במקומה או להחזיר את הענין עם הוראות לרשות שהחליטה. סמכות בהשגה ובערר

19. מתן סמכות או הטלת חובה לפי חיקוק אחד, אין בהם כשהם לעצמם כדי לגרוע מסמכות שניתנה או חובה שהוטלה לפי חיקוק אחר.

שמירת סמכויות וחובות

20. פעולה שהוטלה על ניספר בני אדם כשרה אם נעשתה בידי רובם.

פעולה מספר בני אדם

פרק ד': דין חיקוקים

21. שעת תחילת תקפו של חיקוק היא בשעה 00.01 של יום תחילתו.

שעת תחילה

22. ביטולו של דין אין כוחו יפה —

סיגים לכוון של ביטול

- (1) להחיות דבר שלא היה לו תוקף בשעה שהביטול נכנס לתקפו;
- (2) להשפיע על פעולה קודמת של הדין המבוטל או על מה שנעשה לפיו;
- (3) להשפיע על זכות או חיוב שלפי הדין המבוטל ועל עיצום בשל עבירה עליו.

23. מבוטל חיקוק, בטלים עמו התקנות והמינויים שנעשו מכוחו; אולם מקום שהחיקוק המבטל קובע הוראות במקום המבוטלות — התקנות והמינויים שנעשו מכות ההוראות המבוטלות יעמדו בתקפם עד שיבוטלו בתקנות ובמינויים מכות החיקוק המבטל.

תקנות ומינויים לפי חיקוק שבוטל

24. הנוסח המחייב של כל דין הוא הנוסח שבשפה שבה הוא ניתן; אולם בדין שניתן באנגלית לפני הקמת המדינה ונקבע לו נוסח חדש לפי סעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ז—1948* — הנוסח החדש מחייב.

הנוסח המחייב

25. אוכור של חיקוק בחיקוק אחר — כוונתו לחיקוק המאוזכר כנוסחו בשעה שנוקטים לו, לרבות הוראות שנוספו בו והוראות שבאו במקומו בחיקוק אחר.

פירושם של אזכורים

26. טופס שנקבע בחיקוק — סטיה קלה ממנו, שאין בה כדי לפגוע בעיקר או להטעות, אינה פוסלת את הנעשה לפיו.

סטיה מטופס

פרק ה': שונות

27. בפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א—1971* —

חוקן פקודת הראיות

(1) אחרי סעיף 34 יבוא:

34א. דבר שפורסם ב"רשומות" חוקה שנעשה כראוי, והוא הדין בכל דבר שפרסם המדפיס הממשלתי אף שלא ברשומות.

"רשומות" — ראייה

34ב. התאריך הנקוב של גליון "רשומות" הוא יום פרסומו.

תאריך הפרסום של "רשומות"

(2) בפרק ה', לפני סעיף 58 יבוא:

57ב. כל דין הוא מן המפורסמות שאינן צריכות ראייה, אם אין הוראה אחרת משתמעת.

"הדין הוא כמפורסמות"

2 ע"ר התש"ח, תוס' א', עמ' 1.

3 דיני כרינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

57. מקום שהיקוק מתיר או מחייב להמציא מסמך על ידי הדואר, בין שהוא נוקט לשון "המצאה" ובין שהוא נוקט לשון "נתינה" או "שליחה" או לשון אחרת, רואים את המצאה — אם אין הוראה אחרת משתמעת — כמבוצעת —

המצאה על-ידי הדואר

(1) אם דורך מכתב המכיל את המסמך והמען על המכתב היה כשורה ודמי המשלוח שולמו מראש או שהמכתב היה פטור מתשלום דמי דואר או נושא עליו סימן המעיד כי הוא נשלח בשירות המדינה;

(2) במועד שבו היה המכתב מגיע לתעודתו בדרך הרגילה של הדואר, אם לא הוכח היפוכו של דבר.

28. בהוק בכסי המדינה, התשי"א—1951, 4, אחרי סעיף 8 יבוא:

תיקון חוק בכסי המדינה

א.8. (א) מקום שהיקוק מחייב אדם בתשלום היטל, אגרה, עמלה או גמול כספי אחר בעד פעולה של עובד ציבורי או של משרד ציבורי, ומקום שבית המשפט או רשות אחרת הטילו קנס או תשלום אחר או פסקו חילוט — יימסר הכסף או המחולט או תמורתו לאוצר המדינה או יועמד לרשותו, אם אין הוראה אחרת משתמעת.

"תשלומי תובת, חילופים ונכולים"

(ב) הוראת סעיף קטן (א) אינה גורעת מכוחה של הוראה המנוכה אדם לקבל, או מתירה לתת לו, חלק מן הקנס או מן התמורה.

29. בסעיף 25 לחוק החוזים (חלק כללי), התשל"ג—1973, במקום סעיף קטן (ד) יבוא:

תיקון חוק החוזים (חלק כללי)

"(ד) סעיפים 2, 4, 5, 6, 7, 8 ו-10 לחוק הפרשנות, התשמ"א—1981, וסעיף 57 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א—1971, יחולו, בשינויים המחוייבים, גם על פירושו של חוזה, אם אין הוראה אחרת לענין הנדון ואם אין בענין הנדון או בהקשרו דבר שאיגו מתיישב עם תחולה כאמור."

30. בסעיף 10(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח—1948, המלים "תאריך הרישומות נחשב כתאריך הפרסום" — יימחקו.

תיקון פקודת סדרי השלטון והמשפט

31. פקודת הפרשנות, למעט סעיפים 16(2) ו-4, 17, 19 ו-42 — בטלה.

ביטול

32. תחילתו של חוק זה ביום ג' בתשרי התשמ"ב (1 באוקטובר 1981).

תחילה

33. חוק זה יפורסם תוך שלושים ימים מיום קבלתו בכנסת.

פרסום

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

4 סי"ח התשי"א, עמ' 52.
5 סי"ח התשל"ג, עמ' 118.

חוק לעידוד השקעות הון (תיקון מס' 20), התשמ"א-1981

החלפת
סעיף 22

1. במקום סעיף 22 לחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959¹ (להלן — החוק העיקרי), יבוא:

22. לא יוכר מפעל כמפעל מאושר אלא אם הוא בבעלות אחד מאלה:

- (1) חברה כמשמעותה בפקודת החברות²;
- (2) חברה נכרית כמשמעותה בפקודת החברות;
- (3) אגודה שיתופית כמשמעותה בפקודת האגודות השיתופיות³;
- (4) שותפות הרשומה לפי פקודת השותפויות [נוסח חדש], התשל"ה-1975⁴ (להלן — פקודת השותפויות), כשותפות חוץ מוגבלת, שכל השותפים הישראלים בה הם תאגידים;
- (5) שותפות הרשומה לפי פקודת השותפויות, שכל השותפים בה נמנים עם סוגי התאגידים המנויים בפסקאות (1) עד (4);
- (6) מי שהמינהלה הסכימה לו.

תיקון סעיף 40א

2. בסעיף 40א לחוק העיקרי —

- (1) בהגדרת "נכסי המפעל", בסופה יבוא "או מעונות יום לילדי העובדים";
- (2) אחרי הגדרת "בנין תעשייתי" יבוא:

"בנין משופץ" — בנין — לרבות מבנים המשמשים מרכזי הכשרה מקצועית או בתי ספר תעשייתיים או מעונות יום לילדי העובדים — שהיה בו שימוש קודם והוא בבעלותו של בעל המפעל המאושר ומשמש את המפעל בהתאם לתכנית המאושרת ונערך בו שיפוץ על פי אותה תכנית;

"בנין תעשייתי משופץ" — בנין שהיה בו שימוש קודם כבנין תעשייתי או מבנה תעשייתי שהיה בו שימוש קודם ואינו בנין תעשייתי, ובאישור המינהלה נערך בו או בחלקו שיפוץ, והחלק המשופץ יושכר תוך התקופה שתקבע המינהלה למפעל מאושר שהוא מפעל תעשייתי אשר בתכניתו כלול בנין כאמור, וטרם חלפו שמונה שנים מיום אישור התכנית שלו;

"שיפוץ" — ביצוע תוספות, שינויים או תיקונים ברצפות, בתקרות, בקירות, במערכות השמל, במערכות מים, במערכות חימום וקירור או במערכות ביוב, ובאישור המנהל — בחלקים אחרים, או פיתוח קרקע, הכל כדי להתאימם לצרכי מפעל מאושר בהתאם לתכנית מאושרת;

"מפעל תיירות" — אחד מאלה:

- (1) בית מלון;
- (2) מפעל הנמנה עם סוג מפעלים המיועדים לשרת תיירות לישראל, שקבעו השרים באישור ועדת הכספים של הכנסת.

* נתקבל בכנסת ביום ט"ו באייר התשמ"א (20 במאי 1981); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1528, התשמ"א, עמ' 300.

1- ס"ח התשי"ט, עמ' 234; התשמ"א, עמ' 160.
2- חוקי אי, כרך א', פרק כ"ב, עמ' 155.
3- חוקי אי, כרך א', פרק כ"ד, עמ' 336.
4- דיני כדינת ישראל, נוסח חדש 28, עמ' 549.

3. (א) האמור בסעיף 240 לחוק העיקרי יסומן "א" ובו —

- (1) הסימון (1) — יימחק;
- (2) במקום פסקאות משנה (א), (ב) ו-(ג) יבואו פסקאות אלה:
 - "(1) חברה כמשמעותה בפקודת החברות שיש לה הון מגיות;
 - (2) אגודה שיתופית כמשמעותה בפקודת האגודות השיתופיות;
 - (3) שותפות הרשומה לפי פקודת השותפויות כשותפות חוץ מוגבלת, שכל השותפים הישראליים בה הם תאגידים;
 - (4) שותפות הרשומה לפי פקודת השותפויות שהשותפים בה גמנים עם סוגי התאגידים המנויים בפסקאות (1), (2) ו-(3);
 - (5) שותפות רשומה לפי פקודת השותפויות, לרבות שותפות חוץ, ששותפים בה יחידים, אם המינהלה הכירה בה כמפעל מאושר על פי סעיף 22(6)."
- (3) אחרי "בנין תעשייתי" יבוא "או בנין תעשייתי משופץ".
- (ב) אחרי סעיף קטן (א) האמור יבוא:
 - "(ב) השרים רשאים, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע כי הוראות סעיף קטן (א) יחולו גם על מפעל מאושר שהוא מפעל תיירות."

4. בסעיף 240(א) לחוק העיקרי, במקום פסקאות (1) ו-(2) יבוא:

- (1) המענק לפי סעיף 240 יהיה באחוזים המפורטים בתוספת, ולגבי מפעל תיירות — אם השתמשו השרים בסמכותם לפי סעיף 240(ב) — באחוזים שיקבעו השרים באישור ועדת הכספים של הכנסת, מכל אלה:
 - (א) המחיר המקורי של נכסי המפעל או של הבנין התעשייתי;
 - (ב) ההוצאות שהוציא בעל המפעל לפיתוח הקרקע;
 - (ג) ההוצאות שהוציא בעל מפעל שבבעלותו בנין משופץ לשיפוץ הבנין;
 - (ד) ההוצאות שהוציא בעל בנין תעשייתי משופץ לשיפוץ הבנין;
 - (ה) במפעל להשכרת ציוד — המחיר המקורי של הציוד להשכרה בהתאם לאזור שבו נמצא המפעל המאושר ששכר אותו לראשונה.
- (2) סכום המענק כאמור בפסקה (1) לא יעלה —
 - (א) בחברה — על הסכום ששולם למעשה, לרבות פרמיות, בעד מגיות שהוקצו כנגד הון שאושר במסגרת התכנית;
 - (ב) באגודה שיתופית — על הסכום ששולם למעשה כהון עצמי רשום לשם ביצוע התכנית;
 - (ג) בשותפות חוץ מוגבלת — על הסכום ששולם למעשה להון השותפות מאת השותפים, לשם ביצוע התכנית.
 - (ד) בשותפות אחרת — על הסכום ששולם למעשה להון של התאגידים השותפים בה, בהתאם לאמור בפסקאות משנה (א), (ב) ו-(ג), ובשיעור חלקם היחסי בשותפות, לשם ביצוע התכנית, אולם אם היו בשותפות שותפים יהידים — על הסכום שהוכח להנחת דעתו של המגהל ששולם למעשה להון השותפות מאת השותפים היהידים בשיעור חלקם היחסי בשותפות, לשם ביצוע התכנית."

5. בסעיף 740 לחוק העיקרי, בסופו יבוא "ורשאים הם לקבוע, אם השתמשו בסמכותם לפי סעיף 40(ב), תחומי אזורים מיוחדים לענין מפעלי תיירות".

תיקון סעיף 740

6. בסעיף 740 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא :

"(א) בעל מפעל מאושר — למעט מפעל לחיפוש גפט כמשמעותו בחוק הנפט, התשי"ב—1952⁵ — בעל מפעל להשכרת ציוד, בעל בנין תעשייתי ובעל בנין תעשייתי משופץ יהיו זכאים למענק הישבון בעל מסים על השקעה ועל הוצאות ההשקעה (להלן — מענק הישבון)."

החלפת
סעיף 140

7. במקום סעיף 140 לחוק העיקרי יבוא :

140. (א) מענק הישבון יהיה בשיעור שיקבעו השרים, באישור ועדת הכספים של הכנסת, מכל אלה :

- (1) המחיר המקורי של נכסי המפעל או של הבנין התעשייתי ;
- (2) ההוצאות שהוציא בעל המפעל לפיתוח הקרקע ;
- (3) ההוצאות שהוציא בעל מפעל שבבעלותו בנין משופץ לשיפוץ הבנין ;
- (4) ההוצאות שהוציא בעל בנין תעשייתי משופץ לשיפוץ הבנין ;
- (5) במפעל להשכרת ציוד — המחיר המקורי של הציוד להשכרה.

(ב) בתקנות לפי סעיף זה רשאים השרים לקבוע כי מענק ההישבון יינתן לגבי הנכסים וההוצאות האמורים, כולם או מקצתם, ובשיעורים שונים בהתאם לסוגי המפעלים או סוגי הטובין, ורשאים הם לקבוע כי לגבי נכסים מסויימים לא יינתן מענק הישבון.

תיקון סעיף 740

8. בסעיף 740 לחוק העיקרי, במקום סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יבוא :

(א) (1) מענק ההשקעה או מענק ההישבון, למעט החלק שתשלומו עוכב על פי סעיף 40ט, ישולם לא יאוחר מששים ימים לאחר היום שבו הוכיח בעל המפעל המאושר, להנחת דעתו של המנהל, כי ביצע את התכנית המאושרת והוציא את ההוצאות לרכישת נכסי המפעל או הציוד להשכרה או לייצורם, ובייצור — גם ששילם את המחירים כאמור בסעיף 740(ב), וכן את ההוצאות שהוציא לפיתוח קרקע או לבניית בנין או לשיפוץ בנין משופץ או בנין תעשייתי משופץ ; ואולם אם הותנתה לפי סעיף 19 כניסת האישור לתקפו, ישולם המענק תוך ששים ימים מיום כניסת האישור לתקפו או במועד הקבוע בסעיף קטן זה, לפי המאוחר.

(2) לענין סעיף קטן זה, "ביצוע" — לגבי מכונות וציוד — כשהגיעו לתחום המפעל, לגבי ציוד להשכרה — כשהגיעו לתחום המפעל השוכר, ולגבי בניה, פיתוח קרקע, או שיפוץ בנין משופץ או בנין תעשייתי משופץ — סיומם למעשה.

5 ס"ח התשי"ב, עמ' 322.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי המנהל לאשר תשלום מקדמה על חשבון מענק השקעה או מענק הישבון (להלן — מקדמה על חשבון המענק) לבעל המפעל המאושר, בשיעורים ובתנאים שקבע המנהל.

(ג) לענין סעיפים 40ב, 40ה, 40ג, 75, 75א ו-75ב יראו מקדמה על חשבון מענק כמענק.

9. אחרי סעיף 41 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת
סעיף 41א

41א. אישור שניתן לפי חוק זה לחברה שהיא חברה משפחתית כאמור בסעיף 64א לפקודה, יראוהו לענין פרק זה כאילו ניתן לנישום כמשמעותו בסעיף האמור.

"הטבות לחברה משפחתית"

10. תיקון סעיף 45 בסעיף 45 לחוק העיקרי —

(1) בפסקה (1), במקום "בחמש השנים" יבוא "בשבע השנים", במקום "ועשר שנים" יבוא "ושתיים עשרה שנים", במקום "שתיים עשרה שנה" יבוא "ארבע עשרה שנים", במקום "שתיים עשרה השנים" יבוא "ארבע עשרה השנים", ובמקום "ועשר השנים" יבוא "ושתיים עשרה השנים";

(2) בפסקה (2), במקום "בחמש השנים" יבוא "בשבע השנים", במקום "עשר שנים" יבוא "שתיים עשרה שנים", ובמקום "חמש השנים" יבוא "שבע השנים";

(3) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) המינהלה רשאית לקבוע כי חברה עתירת השקעות חוץ כהגדרתה בסעיף 53 תהא זכאית להטבות בתקופה של חמש שנים נוספות על התקופות שבפסקאות (1) ו-(2) בתנאי שבכל חמש השנים הללו היו 80% לפחות מכלל הכנסותיה של החברה מהמפעל התעשייתי המאושר, על פי חישוב ממוצע, הכנסות מיצוא; החישוב הממוצע ייעשה לפי ההכנסות שבתקופות של עד שלוש שנים רצופות לפי בחירתה של החברה."

11. תיקון סעיף 47 בסעיף 47 לחוק העיקרי —

(1) בסעיף קטן (א)(3), במקום "פרסומו של חוק לעידוד השקעות הון (תיקון מס' 17), התשל"ח—1978 (להלן בסעיף זה — יום פרסום התיקון)" יבוא "כ"ה בתמוז התשל"ח (30 ביולי 1978), למעט מי שבחר, לפי סעיף 42(א) לחוק לעידוד השקעות הון (תיקון מס' 17), התשל"ח—1978 (להלן בסעיף זה — תיקון מס' 17), בקבלת הטבות לפי פסקת משנה (4) ולרבות מי שבחר לפי סעיף 42(ב) לתיקון מס' 17 בקבלת הטבות לפי פסקת משנה זו";

(2) בסעיף קטן (א)(4), במקום "פרסום התיקון" יבוא "כ"ה בתמוז התשל"ח (30 ביולי 1978), למעט מי שבחר לפי סעיף 42(ב) לתיקון מס' 17 בקבלת הטבות לפי פסקת משנה (3) ולרבות מי שבחר לפי סעיף 42(א) לתיקון מס' 17 בקבלת הטבות לפי פסקת משנה זו";

(3) בסעיף קטן (ג)(2), במקום "פרסום התיקון" יבוא "כ"ה בתמוז התשל"ח (30 ביולי 1978), למעט מי שבחר לפי סעיף 42(א) לתיקון מס' 17 בקבלת הטבות על פי פסקת משנה (3) ולרבות מי שבחר לפי סעיף 42(ב) לתיקון מס' 17 בקבלת הטבות לפי פסקת משנה זו";

(4) בסעיף קטן (ג) (3), במקום "פרסום התיקון" יבוא "כ"ה בתמוז התשל"ח (30 ביולי 1978), למעט מי שבחר לפי סעיף 42(ב) לתיקון מס' 17 בקבלת הטבות לפי פסקת משנה (2) ולרבות מי שבחר לפי סעיף 42(א) לתיקון מס' 17 בקבלת הטבות לפי פסקת משנה זו";

(5) בסעיף קטן (ג), אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) אם המפעל אושר אחרי יום כ"ו באייר התשמ"א (31 במאי 1981) — בשיעור שלא יעלה על 40%, ואם השקיע בשנת המס בנכסים קבועים שניתן עליהם פחת לפי סעיף 21 לפקודה, למעט רכב פרטי — בשיעור של 30% על אותו חלק מההכנסה החייבת של המפעל המאושר השווה לסכום שבו עודפת ההשקעה בנכסים הקבועים על התמורה ממכירת נכסים קבועים בשנת המס."

תיקון סעיף 53

12. בסעיף 53 לחוק העיקרי —

(1) לפני הגדרת "השקעת חוץ" יבוא:

"הון מגיות — לרבות פרמיות על מגיות";

(2) בהגדרת "חברה בהשקעת חוץ גדולה" —

(1) אחרי "חברה בהשקעת חוץ" יבוא "שהיא אחת מאלה:

(1) חברה;

(2) בסופה יבוא:

"(2) חברה שהשקעות החוץ בה אינן פחותות מסכום השווה לעשרה מיליון דולר של ארה"ב והן מהוות לפחות שני שלישים מהון המגיות שלה;

(3) בהגדרת "חברה תעשייתית בהשקעת חוץ", אחרי פסקה (3) יבוא:

"(4) חברה בהשקעת חוץ גדולה שהיא בעלת מפעל מאושר ואינה חברה תעשייתית כאמור בפסקה (1), והיא גמגית עם סוג חברות כאמור שאושר לענין זה בידי השרים באישור ועדת הכספים של הכנסת;

(4) אחרי הגדרת "חברה תעשייתית בהשקעת חוץ" יבוא:

"חברה עתירת השקעות חוץ" — חברה בהשקעת חוץ שנתקיימו בה כל אלה:

(1) היא חברה תעשייתית כאמור בחוק עידוד התעשייה שמפעלה התעשייתי הוא מפעל מאושר;

(2) השקעות החוץ בה מקנות למשקיעיהן שיעור העולה על 74% בכל אחת מהזכויות וכן שיעור העולה על 74% מהון המגיות כולל הלוואות בעלים, ובלבד שהחלק בהון המגיות לבדו עולה אף הוא על 74%;

(3) ההשקעה על פי התכנית המאושרת איננה פחותה מסכום השווה לעשרים מיליון דולר של ארה"ב;

(5) בהגדרת "סכום לתיאום רווחים", המלים "לשנה שקדמה לשנת המס" — יימחקו;

(6) בהגדרת "סכום לתיאום הון המניות", במקום הסיפה המתחילה במלים "ואם גדל ההון הנפרע" יבוא "כפול במקדם לתיאום השער, ואם גדל ההון הנפרע בתוך שנת המס — בתוספת הסכום המוגדל ב־1 ביולי, ב־1 באוקטובר או ב־1 בינואר, לפי המועד הקרוב ביותר שלפניו נעשתה ההגדלה, כפול במספר החדשים שגוּתרו מהמועד האמור ועד תום שנת המס או תקופת השומה המיוחדת, מהולק ב־12 וכפול במקדם לתיאום השער".

13. בסעיף 53ט(א) לחוק העיקרי —

תיקון סעיף 53

(1) בפסקה (1), במקום "שביקשה את ההטבות לפני שנת המס 1981 ובשנה" יבוא "שבשנה הראשונה", ובסופה יבוא "ואם היא איננה חברה בהשקעת חוץ גדולה או חברה עתירת השקעות חוץ, היא ביקשה את ההטבות לפני שנת המס 1982";

(2) בפסקה (2), אחרי "בהשקעת חוץ גדולה" יבוא "או חברה עתירת השקעות חוץ", במקום "בשנת המס 1978 או לאחריה" יבוא "בשנות המס 1978 עד 1981", ואחרי "(להלן — הטבות חלופות)" יבוא "ובלבד שחברה כאמור שביצעה לפחות רבע מהתכנית לפני שהיתה לחברה תעשייתית, תהא זכאית להטבות החלופות, משנת המס שבה היתה לחברה כאמור, גם בשל השנים שמהשלמת רבע התכנית ועד להיותה חברה כאמור";

(3) אחרי פסקה (2) יבוא:

"(3) על אף האמור בפסקאות (1) ו־(2), רשאים השרים, באישור ועדת הכספים של הכנסת, להאריך את המועד לענין קבלת הטבות."

14. בסעיף 53ז(א) לחוק העיקרי, האמור בפסקה (1) יסומן "א" ואחרי יבוא:

תיקון סעיף 53

"(ב) על אף האמור בפסקת משנה (א) רשאי שר האוצר להתיר לחברה פלניית, במקום ההיוון, נקיטת דרך אחרת שיקבע להבטחת אי חלוקת רווחים, ורשאי הוא לקבוע לגבי חברה שמניותיה נסחרות בבורסה שיעור אחר, במקום מהצית סכום הרווחים שחולקו בשנת המס, שאותו יש להפחית לענין תיאום הרווחים, או לקבוע כי רווחים כאמור לא יופחתו כלל."

15. בסעיף 74 לחוק העיקרי, אחרי "לבין שווי הנכסים הקבועים של המפעל כולו באותו זמן" יבוא "ובלבד שאם קבעה המינהלה שהאופן שבו ייעשה ייחוס ההכנסה החייבת יהיה על פי הגידול במחזור של המפעל כתוצאה מהוספת חלק מאושר, יחושב הגידול על ידי השוואת המחזור שלאחר הרחבת המפעל למחזור של השנה האחרונה שקדמה להפעלה המשמעותית של ההרחבה, כשהוא צמוד ל־70% משיעור עליית המדד בין השנה שקדמה להפעלה האמורה לשנת המס; לענין זה, "מדד" — מדד המחירים הסיטוניים של התפוקה התעשייתית, המתפרסם מדי פעם בידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה; השרים רשאים לקבוע כללים להפעלתה של הוראה זו, וכן רשאים הם לשנות את שיעור ההצמדה".

תיקון סעיף 74

16. בסעיף 75(ג) לחוק העיקרי, במקום "על פי סעיף קטן (ב)" יבוא "על פי סעיף זה".

תיקון סעיף 75

17. בסעיף 75 לחוק העיקרי, בסופו יבוא "ואם לא נקבעה בחיקוק שבו הוטלו חובה לשלם עליהם הפרשי הצמדה וריבית — בצירוף ריבית פיגורים מן היום שחלה החובה לשלם אילולא ניתנו ההטבות ועד ליום תשלומם".

18. בסעיף 75 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), אחרי "יראה כאילו נתחייבה בהחזרת המענק" יבוא "בצירוף ריבית פיגורים מיום קבלתו".

19. בסעיף 94 לחוק העיקרי —

(1) בסעיף קטן (א), פסקה (3) תסומן (4) ואחרי פסקה (2) יבוא:
" (3) קיבל אישור בין יום כ"ו באדר ב' התשמ"א (1 באפריל 1981) לבין יום כ"ז באדר ב' התשמ"ד (31 במרס 1984) וביצע את התכנית תוך התקופה שקבעה המינהלה בכתב האישור, אך לא יאוחר מיום ה' בניסן התש"ן (31 במרס 1990);"

(2) בסעיף קטן (ב), אחרי "ולגבי בניה" יבוא "שיפוץ".

(3) בכותרת השוליים, במקום "למענק" יבוא "למענק השקעה".

20. אחרי סעיף 94 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת
סעיף 95

95. (א) הזכות למענק הישבון כאמור בפרק הששי נתונה לבעל מפעל מאושר או בעל מפעל להשכרת ציוד אם —

(1) קיבל אישור בין יום כ"ו בתמוז התשל"ח (31 ביולי 1978) לבין יום כ"ה באדר ב' התשמ"א (31 במרס 1981) וביצע את התכנית תוך התקופה שקבעה המינהלה בכתב האישור, אך לא יאוחר מיום ט' בניסן התשמ"ה (31 במרס 1985);

(2) קיבל אישור בין יום כ"ו באדר ב' התשמ"א (1 באפריל 1981) לבין יום כ"ז באדר ב' התשמ"ד (31 במרס 1984) וביצע את התכנית תוך התקופה שקבעה המינהלה בכתב האישור, אך לא יאוחר מיום ה' בניסן התש"ן (31 במרס 1990);

(3) הגיש בקשה לקבלת המענק לא יאוחר משמונה עשר חדשים מיום שבוצעה התכנית, או לא יאוחר מששה חדשים מיום תחילת תקפו של האישור אם המינהלה דחתה את תחילת תקפו של האישור לתקופה העולה על שמונה עשר חדשים מיום גמר ביצוע התכנית.

(ב) לענין סעיף זה, "ביצוע" — כאמור בסעיף 94(ב).

תיקון חוק
לעידוד השקעות
הון (תיקון
מס' 8)

21. בחוק לעידוד השקעות הון (תיקון מס' 8), התשל"א—1971, בסעיף 20(ב), במקום "31 בדצמבר 1974" יבוא "כ"ד בטבת התשמ"א (31 בדצמבר 1980)".

תיקון פקודת
מס הכנסה

22. בסעיף 85 לפקודת מס הכנסה, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(ד) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א)(2), יראו מלאי עסקי כמפורט להלן, כנמכר בסכום העלות:

(א) בנין שהפכוהו לבנין להשכרה כמשמעותו בסעיף 53 לחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט—1959 (להלן בסעיף קטן זה — חוק העידוד);

6 ס"ח התשל"א, עמ' 30.

(ב) מגרש שנוכלל בתכנית מאושרת על פי חוק העידוד למטרת בניית בנין להשכרה כמשמעותו בחוק האמור, שנבנה עליו בנין להשכרה כמשמעותו בסעיף 53 לחוק האמור;

(ג) בנין או מגרש כאמור בפסקאות משנה (א) או (ב), שהועבר לבעלותה של חברה שהברים בה כל בעלי העסק באופן המקנה להם זכויות לגכס כזכויותיהם בעסק, אם ההעברה לחברה היתה בהתאם לדרישת מינהלת מרכז ההשקעות כמשמעותה בחוק העידוד.

(2) בנין או מגרש שהוקם עליו בנין, אשר לאחר שהחילו לגביהם את הוראות פסקה (1) גמכרו, כולם או חלקם, בידי מי שקיבל אותם בנסיבות האמורות בה, ועל המכירה חלים חוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג—1963, או סעיף 4 לחוק מס הכנסה (עידוד להשכרת דירות) (הוראת שעה ותיקוני חוק), התשמ"א—1981, יהיו יום הרכישה ושווי הרכישה בידי המוכר לענין החוקים האמורים, היום והשווי שהיו נקבעים אילו נמכר הנכס בידי מי שהעבירם למוכר; לענין זה, "בנין" — גם אם טרם נסתיימה בנייתו.

23. (א) תחולתו של סעיף 9 היא לגבי מפעלים שאושרו אחרי יום כ"ז באייר התשמ"א (31 במאי 1981), ואולם לגבי מפעלים שאושרו לפני המועד האמור יחול הסעיף לפי בקשתם משנת המס 1981, בתנאי ששיעור המס שיחול על הנישום יהיה לפי סעיף 47(ג)(4) לחוק כפי שגיתן בחוק זה.

(ב) תחולתם של סעיפים 10 ו-12(2) ו-4(4) היא לגבי מפעלים שאושרו מיום ט"ו בניסן התש"ס (1 באפריל 1980) ואילך.

(ג) תחילתם של סעיפים 11(1) עד 4(4), 12(6) ו-14 מיום תחילתו של חוק לעידוד השקעות הון (תיקון מס' 17), התשל"ח—1978.

(ד) תחולתו של סעיף 11(5) היא לגבי מפעלים שאושרו אחרי יום כ"ז באייר התשמ"א (31 במאי 1981).

(ה) תחילתם של סעיפים 6 ו-20 היא מיום תחילתו של חוק לעידוד השקעות הון (תיקון מס' 17), התשל"ח—1978, והם יחולו על מפעלים שאושרו מכוח החוק האמור.

(ו) סעיפים 22(5) ו-40(4) לחוק העיקרי, כנוסחם לפי חוק זה, יחולו גם לגבי מפעלים שאושרו לפני יום כ"ז באייר התשמ"א (31 במאי 1981).

24. חוק זה יפורסם ברשומות תוך שלושים ימים מיום קבלתו.

יורם ארידור
שר האוצר

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

7 ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.
8 ס"ח התשמ"א, עמ' 68.
9 ס"ח התשל"ח, עמ' 168.

חוק לתיקון פקודת התעבורה (מס' 16), התשמ"א—1981 *

התלפת סעיף 17

1. במקום סעיף 17 לפקודת התעבורה: (להלן — הפקודה) יבוא:

"פטורים
על פי דין

17. (א) פטורים מאגרות רישום ומאגרות רישון רכב לפי פקודה זו —

(1) אמבולנס של מגן דוד אדום;

(2) רכב של אחד מאלה או של נציגו או פקידו שהם אזרחי חוץ ואינם עוסקים בכל עסק או מקצוע אחר:

(א) ארגון האומות המאוחדות;

(ב) נציגות קרן המטבע הבינלאומית והבנק הבינלאומי לשיקום ולפיתוח;

(ג) נציגות של ארגון בינלאומי אחר — בהתאם לצו מאת שר החוץ לפי חוק מעמד ארגונים בינלאומיים, התשמ"א—1980 *;

(3) רכב של נציגות דיפלומטית או קונסולרית של מדינת חוץ או של עובד או פקיד של נציגות כאמור שהם אזרחי חוץ ואינם עוסקים בכל עסק או מקצוע אחר, כשאותה מדינה מעניקה לישראל פטורים מקבילים;

(4) טרקטור שאינו משמש אלא לצרכי חקלאות.

(ב) כל פטור מאגרת רישום או מאגרת רישון רכב שניתן לא מכוח פקודה זו — בטל.

2. בסיפה של סעיף 35 לפקודה, לפני "צו מבחן" יבוא "צו שירות לפי סימן ד'1 לפרק ו' לחוק העונשין, התשל"ז—1977, א".

3. בסעיף 36 לפקודה, במקום סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) יבוא:

תיקון סעיף 36

"(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), אם נקבעה בחיקוק לגבי עבירה שעליה הורשע הנאשם פסילה לתקופת מינימום מקבל או מהחזיק רישון נתיגה (להלן בסעיף זה — תקופת מינימום), ייפסל בפועל ולא יורה בית המשפט כי הפסילה לתקופת המינימום, כולה או מקצתה, תהיה על תנאי, אולם אם הורשה בית המשפט בחיקוק להורות על פסילה לתקופה קצרה מתקופת המינימום רשאי הוא להורות כי התקופה שקבע או מקצתה תהיה על תנאי.

(ג) מי שנפסל על תנאי ייפסל בפועל אם תוך תקופה שנקבעה בגזר דינו, ושלא תפחת משנה ולא תעלה על שלוש שנים, עבר אותה עבירה שעליה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה או עבירה אחרת שקבע בית המשפט בגזר הדין, והורשע בשל העבירה

* נתקבל בכנסת ביום ט"ז באייר התשמ"א (20 במאי 1981); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1520, התשמ"א, עמ' 246.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; ס"ח התש"ם, עמ' 18.
2 ס"ח התש"ב, עמ' 163.
3 ס"ח התשל"ז, עמ' 226; התשל"ט, עמ' 43.

הנוספת תוך התקופה האמורה או לאחריה; התקופה האמורה תתחיל מיום גזר הדין, ואם נושא הנאשם אותו זמן עוגש מאסר — מיום שחרורו מן המאסר, והכל כשבית המשפט לא הורה אחרת."

4. בסעיף 37 לפקודה, סעיף קטן (ב) — בטל, והסימון (א) — יימחק. תיקון סעיף 37
5. בסעיף 49 לפקודה, המלים "ובלבד שבקשה לעיון חוזר, אשר על פי הפקודה האמורה יש להגישה לנשיא בית המשפט העליון, תוגש לנשיא בית המשפט המחוזי שבמחוזו ניתנה החלטה" — יימחק. תיקון סעיף 49
6. אחרי סעיף 55 לפקודה יבוא:
 55א. (א) רשות הרישוי ומנה בהודעה ברשומות רופאים מוסמכים לענין מתן אישור רפואי לנהיגה.
 "ערר וערעור לענין אישור רפואי לנהיגה"
 (ב) מבקש רישיון נהיגה או בעל רישיון נהיגה הרואה עצמו נפגע מהחלטת רופא מוסמך רשאי לערור, תוך זמן שייקבע בתקנות, לפני ועדת ערר רפואית של שלושה רופאים מתוך רשימה שאישר שר התחבורה בהתייעצות עם שר הבריאות.
 (ג) המותב והיושב ראש של כל ועדת ערר רפואית ייקבעו בדרך שתיקבע בתקנות.
 (ד) לא יוגש ערעור לפי סעיף 55 על החלטת רשות הרישוי לפי סעיף 51 שניתנה מטעמים של כשירות רפואית אלא לאחר שניתנה החלטה של ועדת ערר רפואית בערר על החלטת הרופא המוסמך, ולענין זה יימנה הזמן להגשת הערעור מיום שהודיעו לבעל הרישיון את החלטה של ועדת הערר הרפואית." חוספת סעיף 55
7. בסעיף 61 לפקודה —
 (1) בסעיף קטן (א), המלים "אותה רשות חרשום ברשיון את ההרשעה, את הפסילה או את התנאים" — יימחקו;
 (2) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:
 " (ב) הנוהל בדבר רישום וטיפול ברשיון כאמור בסעיף קטן (א) ייקבע בתקנות." תיקון סעיף 61
8. אחרי סעיף 69 לפקודה יבוא:
 69ב. (א) נעשתה עבירה ברכב, רואים את בעל הרכב או את מחזיקו כאילו הוא נהג את הרכב אותה שעה, זולת אם הוכיח מי נהג ברכב או שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו.
 "אחריות בעל רכב"
 (ב) בחבר בני אדם רואים לענין סעיף קטן (א) גם מנהל פעיל — או שותף או עובד מינהלי בכיר האחראים לאותו רכב — כבעל הרכב." חוספת סעיף 69
9. בסעיף 70(19) לפקודה, אחרי "ועל הכשרתם" יבוא "בענין החובה ללמד נהיגה לפי תכנית לימודים שנקבעה". תיקון סעיף 70

(1) בסעיף קטן (ג), במקום "על ידי אהר" יבוא "על ידי מי שאישר אותו ראש מחלקת התנועה במשטרת ישראל (להלן — גורר מורשה)";

(2) במקום סעיפים קטנים (ד) ו-(ה) יבוא:

"(ד) האגרות בעד הרחקת רכב והחסנתו בידי משטרת ישראל, או התשלום שנקבע בעד הרחקת רכב והחסנתו בידי גורר מורשה, יהיו מוטלים על בעל הרכב הרשום ברשיון הרכב, זולת אם הוכיח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו; רכב שאגרות או תשלום מוטלים על בעלו כאמור לא יותר אלא אם הם שולמו.

(ה) המוציא רכב ממקום החסנתו לפני ששולמו האגרות או התשלום כאמור בסעיף קטן (ד), דינו — מאסר שנה."

11. הוראות סעיף 1 יחולו על רכב שהיה פטור מאגרת רישום ואגרת רשיון רכב לפי הפקודה, החל מיום פקיעת תקפו של רשיון הרכב.

12. חוק זה יפורסם ברשומות תוך שלושים ימים מיום קבלתו בכנסת.

פרסום

חיים לנדאו
שר התחבורה

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

חוק הגנת השכר (תיקון מס' 15), התשמ"א — 1981 *

החלפת סעיף 16

1. במקום סעיף 16 לחוק הגנת השכר, תשי"ח—1958, יבוא:

16. (א) בסעיף זה —

"קצבת ופיצוי
הגנת קצבה

"קצבת פרישה" — תשלומים תקופתיים המשתלמים לעובד מאת מעביד או קופת גמל, לאחר פרישה מוחלטת או חלקית של העובד מעבודתו, שלא מחמת נכות או מחלה;

"קצבת נכות" — תשלומים תקופתיים המשתלמים לעובד מאת מעביד או קופת גמל, לאחר פרישה מוחלטת או חלקית של העובד מעבודתו, מחמת נכות או מחלה;

"קצבת שאירים" — תשלומים תקופתיים המשתלמים מאת מעביד או קופת גמל, לשאיר של עובד או לשאיר של מי שהיה עובד ופרש מעבודתו;

"קצבה" — קצבת פרישה, קצבת נכות או קצבת שאירים;

"קצבה מולגת" — קצבה שלא שולמה במועד בהתאם להוראות סעיף זה.

* נתקבל בכנסת ביום ט"ו באייר התשמ"א (19 במאי 1981); הצעת החוק פורסמה בה"ח 1515, התשמ"א, עמ' 232. 1 ס"ח התשי"ח, עמ' 86; התשל"ז, עמ' 102; התשמ"א, עמ' 156.

(ב) קצבה חדשית תשולם עם תום החודש שבעדו היא משתלמת, ואם היא משתלמת בעד תקופה אחרת — עם תום אותה תקופה; לענין סעיף קטן (ג) וסעיפים 17 ו-18 יראו קצבה כמולנת מהיום הששה עשר לאחר מועד זה.

(ג) לקצבה מולנת יוסף פיצוי, בעד כל חודש שבו היתה מולנת, בשיעור של 25% ממנה (להלן — פיצוי הלנת קצבה); הפיצוי בעד חלק של חודש יהיה החלק היחסי של 25%; פיצוי הלנת קצבה יהיה לכל דבר, פרט לענין סעיף קטן זה, חלק מהקצבה.

(ד) הוראות סעיפים 14, 17 ו-18 יחולו, בשינויים המחוייבים, על קצבה כאילו היתה שכר עבודה, ובכל מקום בסעיפים האמורים שבו מדובר במעביד, יראו כאילו מדובר במי שחייב בתשלום הקצבה.

(ה) הוראות סעיף 20(ד) יחולו אף על תשלום פיצוי הלנת קצבה כאילו היה פיצוי הלנת פיצויי פיטורים.

16.א. (א) על אף האמור בסעיף 16, לא יראו קצבה כמולנת —

(1) לגבי קצבת פרישה שמשלם מעביד לעובד שפרש מעבודתו, והפרישה היתה על פי יזמת העובד — עד תום החודש שלאחר החודש שבו נסתיימו מאה ושמונים ימים מיום מסירת הודעת העובד למעביד על הפרישה;

(2) לגבי קצבת פרישה שמשלם מעביד לעובד שפרש מעבודתו, והפרישה מהעבודה היתה שלא על-פי יזמת העובד — עד תום החודש שלאחר החודש שבו נסתיימו ששים ימים מיום הפרישה;

(3) לגבי קצבת פרישה שמשלמת קופת גמל לעובד שפרש מעבודתו — עד תום החודש שלאחר החודש שבו נסתיימו מאה ושמונים ימים מיום שהעובד או המעביד הגיש את הבקשה לקצבה לקופת הגמל;

(4) לגבי קצבת נכות — עד תום החודש שלאחר החודש שבו נסתיימו ששים ימים מיום מתן החלטת הועדה הרפואית שלפיה זכאי העובד לקצבת נכות או מיום הפרישה מהעבודה מחמת נכות, לפי המועד המאוחר יותר;

(5) לגבי קצבת שאירים — עד תום החודש שלאחר החודש שבו נסתיימו תשעים ימים מיום שאחד השאירים הגיש את הבקשה לקצבה, ואם הזכאות לקצבה זו תלויה על פי היקוק או על פי תקנונה של קופת גמל במתן פסק דין או החלטה של בית משפט או של בית דין — עד תום החודש שבו נסתיימו שלושים ימים מיום המצאת פסק הדין או החלטת הסופיים, הכל לפי המועד המאוחר יותר.

(ב) על אף האמור בפסקאות (1), (3) ו-(5) לסעיף קטן (א), אם היו ברשות מי שחייב בתשלום הקצבה נתונים מספיקים לקביעת הזכאות לקצבה ושיעורה, תוך המועדים האמורים בהן, לא יחולו עליו הפסקאות

תשלום ראשוני
של קצבה

האמורות החל מתום החודש שלאחר החודש שבו נסתיימו ששים ימים מהיום שבו היו ברשותו הנתונים האמורים.

(ג) לא היו ברשות מי שחייב בתשלום קצבה נתונים מספיקים לחישוב סכום הקצבה המגיעה בארבעת החודשים הראשונים שלאחר המועדים האמורים בפסקאות (1) עד (5) לסעיף קטן (א) ובסעיף קטן (ב), והוא שילם מקדמה על חשבון הקצבה בסכום המתאים לנתונים שהיו ברשותו בחודש שקדם לחודש שבו שולמה המקדמה, לא יראו את יתרת הקצבה כמולגת עד תום החודש שלאחר החודש האחרון לתשלום המקדמה.

תשלום הפרשים

ב.16 על אף האמור בסעיף 16, לגבי הפרש הנובע משינוי בסכום הקצבה לאחר שהוחל בתשלומה, לא יראו קצבה כמולגת עד תום החודש שלאחר החודש שבו נסתיימו ששים ימים לאחר המועד שבו נקבע השינוי האמור או שבו הוא חל, הכל לפי המועד המאוחר יותר.

הגשת בקשה

16ג. עובד החייב לפרוש מעבודתו, על פי תנאי העסקתו, בהגיעו לגיל פלוני, או אם דרש ממנו מעבידו לפרוש מעבודתו לפני שהגיע לגיל האמור, והוא זכאי עקב פרישתו לקצבת פרישה מקופת גמל — חייב מעבידו להגיש בקשה כאמור בפסקה (3) לסעיף 16א(א) לפחות ששה חודשים לפני מועד הפרישה, ואם לא עשה כן יהיה העובד זכאי לקבל ממעבידו פיצוי הלנת קצבה בעד התקופה שבה היו רואים את הקצבה כמולגת אילולא הוראות הפסקה האמורה.

2. בחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט—1969 —

(1) בסעיף 24(א)(3), בסופו יבוא "וכן כל תובענה לקצבה הנובעת מיחסי עובד ומעביד";

(2) בסעיף 27(ב), במקום "בתובענות על שכר עבודה כמשמעותו בחוק הגנת השכר, תשי"ח—1958, אם שכר העבודה אינו עולה" יבוא "בתובענות לשכר עבודה כמשמעותו בחוק הגנת השכר, תשי"ח—1958, וכן בתובענות לקצבה כמשמעותה בחוק האמור, למעט תובענות שענינן עצם הזכאות לקצבה, אם שכר העבודה או הקצבה אינם עולים";

(3) בסעיף 27(ב1), במקום "על שכר עבודה" יבוא "לשכר עבודה או לקצבה";

(4) בסעיף 27(ב2), במקום "על שכר עבודה" יבוא "לשכר עבודה", ואחרי "לחוק הגנת השכר, תשי"ח—1958" יבוא "וכן תובענה לקצבה הכוללת פיצוי הלנת קצבה כמשמעותו בסעיף 16(ג) לחוק האמור".

תיקון חוק בית
הדין לעבודה

תחילה

3. תחילתו של חוק זה ביום ה' בכסלו התשמ"ב (1 בדצמבר 1981).

פסקים

4. חוק זה יפורסם תוך שלושים ימים מיום קבלתו בכנסת.

ישראל כץ
שר העבודה והרווחה

מנחם בגין
ראש הממשלה

יצחק נבון
נשיא המדינה

2 ס"ח התשכ"ט, עמ' 70; התשמ"ב, עמ' 135.

ספר החוקים 1030, י"ג בסיון התשמ"א, 15.6.1981

תיקון טעויות *

(לפי סעיף 10א(ב) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ה-1948)

בחוק הבגאות (רישוי), התשמ"א-1981, בסעיף 37 —

(1) בסעיף קטן (יט), אחרי "ו-114" יבוא "ו-114";

(2) בסעיף קטן (כב), במקום "15" יסומן הסעיף החדש "15ג".

משה נסים
שר המשפטים

יצחק ברמן
יושב ראש הכנסת

* נתקבל בכנסת ביום ט"ו באייר התשמ"א (19 במאי 1981).
1 ס"ח התשמ"א, עמ' 232.